

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ R.** a **2/ M.**, bývajúcich vo V., zastúpených JUDr. J., advokátom so sídlom v Č., proti odporkyniam **1/ M.**, bývajúcej vo V., a **2/ A.**, bývajúcej v H., zastúpeným JUDr. M., advokátom so sídlom v Č., **o určenie práva prechodu**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 13 C 334/2002, v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. marca 2007 sp. zn. 5 Co 106/2006 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Čadca z 9. augusta 2005 č.k. 13 C 334/2002-155, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozsudok

1. Krajského súdu v Žiline z 27. marca 2007 sp. zn. 5 Co 106/2006 vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Čadca z 9. augusta 2005 č.k. 13 C 334/2002-155 a vo výroku náhrade trov odvolacieho konania,
2. Okresného súdu Čadca z 9. augusta 2005 č.k. 13 C 334/2002-155, okrem výroku, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol.

Vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súde Čadca na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovatelia 1/ a 2/ sa v konaní domáhali, aby súd uložil odporkyniam 1/ a 2/ povinnosť: **I.** trpieť právo prechodu pešo, povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom navrhovateľov 1/ a 2/ po pozemku v katastrálnom území K. vedenom ako parcela č. X. – trvalé trávne porasty (ďalej len „parcela č. X.“), a to v časti vymedzenej bodmi X. grafického plánu vypracovaného I. v znaleckom posudku č. X., **II.** trpieť právo prechodu

pešo, povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom navrhovateľov 1/ a 2/ k pozemku v katastrálnom území K. vedenom ako parcela č. X. – zastavaná plocha (ďalej len „parcela č. X.“), a to v časti vymedzenej bodmi X. v šírke 0,60 m podľa uvedeného grafického plánu, **III.** odstrániť z parcely č. X. na nej umiestnený betónový žľab široký 0,40 m, ktorý je vyznačený v znaleckom posudku I. č. X..

Okresný súd Čadca rozsudkom z 9. augusta 2005 č.k. 13 C 334/2002-155 uložil odporkyňiam 1/ a 2/ povinnosť trpieť právo prechodu pešo, povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom navrhovateľov 1/ a 2/ k parcele č. X., a to v časti tejto parcely vyznačenej bodmi X. grafického plánu tvoriaceho súčasť znaleckého posudku I. č. X.. Vo zvyšku (t.j. vid' vyššie II. a III.) návrh zamietol. Odporkyňiam 1/ a 2/ uložil povinnosť nahradiť navrhovateľom 1/ a 2/ trovy konania. Vychádzal z toho, že navrhovatelia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu v katastrálnom území K. súpisné č. X., ktorý je postavený na parcele č. X. – zastavané plochy a nádvoría (ďalej len „parcela č. X.“) vo vlastníctve navrhovateľa 1/. S výstavbou tohto domu začali obaja navrhovatelia v roku 1974 a rodičia navrhovateľa 1/ im vtedy v záujme uľahčenia dovozu stavebného materiálu a prístupu k stavbe umožnili využívať susediacu parcelu č. X. (v súčasnosti je jej vlastníčkou odporkyňa 2/). Podľa potvrdenia obce K. navrhovatelia takto prechádzali cez uvedenú parcelu aj po dokončení stavby, a to najmenej do roku 2010. Podľa právneho názoru súdu prvého stupňa je návrh navrhovateľov (vid' vyššie I.) opodstatnený, lebo navrhovatelia 1/ a 2/ ako dobromyseľní držitelia vydržali právo prechodu pešo, povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom po parcele č. X. (§ 142 ods. 1, § 134 ods. 1, § 151n a § 151o Občianskeho zákonníka). Návrh navrhovateľov v bodoch II. a III. zamietol s odôvodnením, že navrhovatelia nepreukázali právny základ ich dobromyseľnej držby. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom § 142 ods. 3 O.s.p.

Na odvolanie odporkyň 1/ a 2/ Krajský súd v Žiline rozsudkom z 27. marca 2007 sp. zn. 5 Co 106/2006 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v odvolaní napadnutej (návrhu vyhovujúcej) časti a tiež v časti o náhrade trov prvostupňového konania; odporkyne 1/ a 2/ zaviazal nahradiť navrhovateľom spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania. V ostatnej časti, v ktorej súd vo zvyšku návrh zamietol, „ponechal rozsudok súdu prvého stupňa nedotknutý“. Stotožnil sa so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, ako aj s ich právnym posúdením. Súd prvého stupňa pri riešení otázky, či navrhovateľom patrí právo prechodu, správne skúmal, či ide o spôsobilý predmet vydržania, či ich držba bola oprávnená

a nepretržitá počas celej zákonom stanovenej doby. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel aj odvolací súd k záveru, že sú splnené všetky zákonné predpoklady vydržania tohto práva. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Na základe podnetu odporkýň 1/ a 2/ Generálny prokurátor Slovenskej republiky napadol mimoriadnym dovolaním rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. marca 2007 sp. zn. 5 Co 106/2006 a rozsudok Okresného súdu Čadca z 9. augusta 2005 č.k. 13 C 334/2002-155 s výnimkou výroku, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý. V opravnom prostriedku uviedol, že napadnutými rozhodnutiami bol porušený zákon. Na odôvodnenie podaného opravného prostriedku uviedol, že výstavba rodinného domu navrhovateľov na parcele č. X. bola realizovaná na základe rozhodnutia vydaného Okresným národným výborom v Čadci 16. apríla 1975 č. X. Tvar parcely č. X. svedčí o tom, že bola vytvorená tak, aby jej súčasťou bol prístup na verejnú komunikáciu (t.j. aby nebolo potrebné prechádzať cez parcelu č. X.). Podľa tvrdenia odporkýň bol navrhovateľom 1/ a 2/ umožnený prechod cez parcelu č. X. len na čas do ukončenia výstavby rodinného domu na parcele č. X.. Generálny prokurátor Slovenskej republiky poukázal na rozpornosť v argumentácii navrhovateľov v konaní – na jednej strane sa domáhali určenia práva prechodu (ktoré mali nadobudnúť právnym titulom vydržania), avšak na druhej strane tvrdia, že vlastníkom dotknutej časti parcely č. X. je navrhovateľ 1/ (ktorý ju mal nadobudnúť darovaním). Odporkyne 1/ a 2/ počas celého konania – najmä vzhľadom na nimi tvrdený nedostatok dobromyseľnosti držby – popierali, že by navrhovatelia 1/ a 2/ k časti parcely č. X. nadobudli právo prechodu právnym titulom vydržania. Podľa názoru mimoriadneho dovolateľa súdy otázke dobromyseľnosti držby nevenovali dostatočnú pozornosť, účastníkov nevypočuli za účelom podrobného ozrejmenej okolností riešenia vstupu navrhovateľov na parcelu č. X. v ich časovom slede (od darovania parcely č. X., počas stavebného konania, počas výstavby rodinného domu navrhovateľov a po ukončení jeho výstavby). Rozporom v tvrdeniach navrhovateľa 1/ o jeho právnom titule užívania časti parcely č. X. (darovaním, resp. vydržaním práva prechodu) nevenovali pozornosť, nepristúpili k ich odstráneniu a vzhľadom na to ani nemohli mať dostatočný podklad pre posúdenie otázky dobromyseľnosti držby. Neodstránili ani rozpory existujúce medzi tvrdeniami navrhovateľov a odporcov. Generálny prokurátor Slovenskej republiky zaujal v mimoriadnom dovolaní právny názor, že ak určitý subjekt koná spôsobom, ktorý naplňuje možný obsah práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (prechádza cez cudzí pozemok), ešte to neznamená, že je držiteľom práva

zodpovedajúceho vecnému bremenu. Predpokladom držby a vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je oprávnená držba tohto práva – držiteľ musí byť so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere (dobromyseľný), že prechádzaním cez cudzí pozemok vykonáva právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Súdny v konaní nevenovali podmienkam vydržania predmetného práva (najmä oprávnenosti a dobromyseľnosti držby) dostatočnú pozornosť, čo viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci samej. Podľa názoru mimoriadneho dovolateľa v tejto veci pochybili aj pri rozhodovaní o trovách konania. Z týchto dôvodov žiadal zrušiť rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. marca 2007 sp. zn. 5 Co 106/2006 a tiež ním potvrdený rozsudok Okresného súdu Čadca z 9. augusta 2005 č.k. 13 C 334/2002-155 (okrem výroku, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý) a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243e ods. 1 O.s.p., § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Navrhovatelia 1/ a 2/ vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky navrhli tento opravný prostriedok zamietnuť a priznať im náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní vo výške 6 031 Sk. Nesúhlasili s jeho názorom, že súdy dostatočne neskúmali dobromyseľnosť ich držby. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že odporkyňa 1/ spoločne s manželom neb. J. pomáhali navrhovateľovi pri budovaní prístupovej cesty cez parcelu č. X. a nikdy ho v jej užívaní nerušili. K zmene tohto stavu došlo až v roku 2001 pod vplyvom odporkyne 2/. Dokazovanie preukázalo, že navrhovatelia boli presvedčení o svojom oprávnení prechádzať po vybudovanej prístupovej ceste a toto právo po stanovenú dobu vykonávali v dobrej viere, že im patrí. Nedôvodná je námietka mimoriadneho dovolateľa, že neboli odstránené rozpory v tvrdeniach navrhovateľa 1/ o jeho vlastníctve časti parcely č. X. a o vydržaní práva prechodu cez časť tejto parcely. Nebolo potrebné skúmať, či navrhovatelia vydržali vlastnícke právo k uvedenej časti parcely, pretože pre rozhodnutie súdov o práve prechodu by to nemalo žiaden význam.

Odporkyne sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora písomne nevyjadřili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho

pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie bolo podané dôvodne.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na posúdenie dovolacieho dôvodu uvedeného výslovne v mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p. Žiadna z týchto vád nebola v mimoriadnom dovolaní namietaná a v konaní o tomto opravnom prostriedku nevyšla najavo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky obdobne (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmal, či v konaní nedošlo k tzv. inej vade konania (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.); vada tejto povahy nebola v mimoriadnom dovolaní tvrdená a v konaní o tomto opravnom prostriedku nevyšla najavo.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.) v otázke splnenia podmienok vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (práva prechodu a prejazdu) navrhovateľmi; na nesprávnych právnych záveroch spočíva tiež rozhodnutie o trovách konania.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným

bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe (§ 151n a nasl. Občianskeho zákonníka).

Vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností (§ 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť (§ 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby (§ 134 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Právo zodpovedajúce vecnému bremenu sa premlčí, ak sa desať rokov nevykonávalo (§ 109 Občianskeho zákonníka).

Občiansky zákonník považuje vydržanie (§ 134 Občianskeho zákonníka) za jeden zo spôsobov pôvodného nadobudnutia práva, pri ktorom sa na základe splnenia zákonom osobitne určených podmienok priznávajú právne účinky aj len domnelému právu, vyplývajúcejmu z domnelého právneho vzťahu medzi jeho určitými subjektmi, ak toto právo bolo vykonávané počas ustanovenej doby nerušene a nepretržite v dobrej viere, že nejde o právo len domnelé. Predpoklady vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu sú totožné s predpokladmi nevyhnutými pre vydržanie vlastníckeho práva. Pri splnení zákonom určených podmienok dochádza k nadobudnutiu práva priamo zo zákona. Oprávnený subjekt nadobúda právo vydržaním okamihom splnenia podmienok vydržania.

Podmienky vydržania sú stanovené tak, že musia byť splnené kumulatívne; ak z nich nie je splnená čo i len jedna, nedochádza k vydržaniu.

Z ustanovenia § 151o ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka vyplýva, že nevyhnutnou podmienkou vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je (medziiným) existencia právneho dôvodu, z ktorého subjekt so zreteľom na všetky okolnosti vyvodzuje a je v dobrej viere, že v určitom právnom vzťahu (v skutočnosti len domnelom)

jemu patrí právo k cudzej veci spôsobilé byť obsahom vecného bremena a niekto iný je nositeľom povinnosti trpieť výkon tohto práva. Ďalšou nevyhnutnou podmienkou tohto spôsobu nadobudnutia práva je, aby oprávnený subjekt toto právo po zákonom určenú dobu nerušene aj fakticky vykonával a bol počas celého plynutia tejto doby dobromyseľný v tom, že je jeho oprávneným vykonávateľom. Predpokladom dobrej viery oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je presvedčenie, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí. Toto jeho presvedčenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami, ktoré ho k nemu oprávňujú. Oprávnený držiteľ práva zodpovedajúci vecnému bremenu musí byť „so zreteľom ku všetkým okolnostiam“ v dobrej viere, že sa stal oprávneným subjektom práva na základe zákonom predpokladaného spôsobu vzniku vecného bremena, teda že právo, ktoré k cudzej veci vykonáva, mu patrí, lebo riadne vzniklo alebo na neho riadne prešlo.

Dovolací súd sa vzhľadom na obsah spisu stotožňuje s názorom generálneho prokurátora Slovenskej republiky, že súdy v danej veci nevenovali dostatočnú pozornosť otázke dobromyseľnosti držby práva zodpovedajúceho vecnému bremenu.

Dobrá viera držiteľa, ktorá je podložená jeho vôľou nakladať s vecou (právom) ako so svojou, vo všeobecnosti vyjadruje vnútorný (psychický) stav držiteľa, ktorý sám osebe nemôže byť predmetom dokazovania. Vnútorné presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne a že si neprisvojuje cudziu vec alebo právo, sa ale navonok prejavuje jeho konkrétnym správaním, ktoré (na rozdiel od toho) je spôsobilým predmetom dokazovania. Otázka existencie dobrej viery držiteľa sa posudzuje z hľadiska objektívneho, t.j. podľa toho, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno od neho požadovať, nemal a nemohol mať pochybnosti o tom, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu vzniklo a že mu patrí.

V danom prípade sa navrhovatelia v konaní okrem iného domáhali, aby súd uložil odporkyňiam 1/ a 2/ povinnosť trpieť právo prechodu pešo, povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom navrhovateľov 1/ a 2/ po označenej časti susediacej parcely č. X., vlastníčkou ktorej je odporkyňa 2/. V návrhu na začatie konania navrhovateľ 1/ (syn odporkyne 1/ a brat odporkyne 2/) tvrdil, že predmetnú časť parcely č. X. mu daroval v roku 1974 jeho otec J., aby mal navrhovateľ 1/ právny titul oprávňujúci ho využívať túto časť parcely ako prístupovú cestu k domu navrhovateľov 1/ a 2/; v projektovej dokumentácii k výstavbe tohto domu vyznačená (iná) prístupová cesta nebola totiž vyhovujúca, lebo bola

umiestnená vo svahu a ťažšie prístupná. Na druhej strane ale navrhovatelia v priebehu konania (vo vyjadrení k odvolaniu proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia) začali namietat', že právo prechodu a prejazdu cez časť parcely č. X. nadobudli (nie darom) ale vydržaním. Táto argumentácia navrhovateľov 1/ a 2/ je protirečivá, lebo ten, kto je vlastníkom určitého pozemku právnym titulom darovania, sa už nemôže s úspechom domáhať určenia, že k tejto (tej istej) nehnuteľnosti má právo zodpovedajúce vecnému bremenu nadobudnuté právnym titulom vydržania.

Napriek rozsiahlemu dokazovaniu vykonanému súdom prvého stupňa (výpovedami svedkov, ohliadkou miesta, listinnými dôkazmi, znaleckým posudkom) zostal zatiaľ dokazovaním dostatočne nepreukázaný záver súdov oboch nižších stupňov o splnení zákonných predpokladov (najmä oprávnenosti a dobromyseľnosti držby) pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktorému by zodpovedalo právo prechodu a prejazdu navrhovateľov cez označenú časť parcely č. X.. Uvedený záver súdov nie je skutkovo podložený zisťovaním konkrétnych okolností [od kedy začali navrhovatelia užívať spornú časť parcely č. X. a na základe čoho sa domnievali, že ju užívajú práve na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (a nie na základe iného im prípadne patriaceho práva), ako a na základe čoho bola táto časť uvedenej parcely užívaná v priebehu stavebného konania, počas výstavby ich rodinného domu a po jej ukončení].

V mimoriadnom dovolaní sa správne namieta, že pre záver o vydržaní práva vecného bremena, obsahom ktorého by bolo právo prechodu a prejazdu navrhovateľov cez spornú časť (cudzej) parcely č. X. nie je postačujúcim samo zistenie, že navrhovatelia – i keď so súhlasom dotknutého vlastníka – túto časť parcely využívali na prechod (prejazd) k ich rodinnému domu. Cez cudzí pozemok môže totiž ten, kto nie je jeho vlastníkom, oprávnené prechádzať aj na základe iných právnych titulov. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom, že sama skutočnosť, že niekto koná spôsobom, ktorý naplňuje možný obsah práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (prechod, prejazd cez cudzí pozemok), ešte neznamená, že je oprávneným držiteľom tohto vecného práva. Takým držiteľom je len ten, kto je so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí. Spravidla to bude ten, kto vykonáva právo zodpovedajúce vecnému bremenu na základe právneho titulu (svedčiaceho o úmysle zriadiť toto právo), ktorý je neplatný, pričom oprávnený ani pri zachovaní obvyklej opatrnosti o dôvodoch neplatnosti tohto titulu nevie a nemusí vedieť; rovnako ale môže ísť aj o prípad tzv. domnelého právneho dôvodu držby (titulus putativus),

kedy tu právny titul držby vôbec nie je, ale ten, kto vykonáva určité práva, je so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že tu takýto titul je.

Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutia súdov nižších stupňov spočívajú na právnych záveroch, pre ktoré obsah spisu nedáva dostatočný podklad. Ich rozhodnutia v dôsledku toho spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. V mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky bol preto opodstatnene uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil podľa § 243i ods. 2 O.s.p. a § 243b ods. 1 O.s.p. Keďže dôvody, pre ktoré bolo zrušené rozhodnutie odvolacieho súdu, sú dané aj vo vzťahu k rozsudku súdu prvého stupňa, zrušil rovnako aj jeho rozhodnutie v napadnutom výroku (a tiež v súvisiacom výroku o trovách konania) a vec vrátil súdu prvého stupňa v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. a § 243b ods. 2 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. januára 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková